

НАРЕДБА № 5 от 22.02.2007 г. за организацията на граничния ветеринарномедицински контрол при внасяне и транзитно преминаване на животни от трети страни

Издадена от министъра на земеделието и горите, обн., ДВ, бр. 22 от 13.03.2007 г., в сила от 13.03.2007 г., изм. и доп., бр. 14 от 19.02.2010 г., в сила от 19.02.2010 г.

Раздел I

Общи разпоредби

Чл. 1. (1) Животните, внасяни от трети страни, подлежат на ветеринарномедицински контрол по реда на тази наредба.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Наредбата не се прилага за домашни любимци (с изключение на еднокопитни), които придружават без търговска цел пътници.

(3) Изискванията по тази наредба не освобождават лицата от задълженията им, произтичащи от митническите нормативни актове.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС) оказва съдействие на експертите от Европейската комисия (ЕК) при извършване на проверки с цел уеднаквяване на прилагането на изискванията в Общността и изпълнява всички указания и предписания.

Раздел Ia

(Нов - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.)

Изисквания към граничните инспекционни ветеринарни пунктове (ГИВП), на които се провежда граничен ветеринарномедицински контрол на животни

Чл. 1а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) (1) Граничните инспекционни ветеринарни пунктове, през които преминават животни, се предлагат от генералния директор на НВМС за одобрение от ЕК, ако:

1. са разположени на граничните контролно-пропускателни пунктове (ГКПП) на Република България с държави извън Европейския съюз в непосредствена близост до държавната граница, като се допуска разположение на известно разстояние от ГКПП при географски ограничения в зоната за граничен контрол, но при условие, че пунктът е разположен далеч от животновъдни обекти или места, където се отглеждат животни, за които съществува риск от заразно заболяване;

2. са разположени в зоната на митническия контрол на ГКПП, даваща възможност за извършване и на други административни формалности, свързани с въвеждането на животните;

3. разполагат със:

а) определено място (алея) за подход и достъп на превозни средства, превозващи живи животни, за да се избегне ненужно изчакване и забавяне;

б) приспособления за товарене и разтоварване на превозни средства, лесни за почистване и дезинфекция, както и съоръжения за инспектиране, хранене, поене и третиране на животните, като за същите е осигурено достатъчно свободно пространство, осветление и вентилация, съобразени с броя на животните, подлежащи на инспекции;

в) достатъчен брой официални ветеринарни лекари и специално обучен помощен персонал, притежаващи квалификация за извършване на проверки, клинични прегледи и констатации относно определени условия и изисквания, съгласно чл. 3, 4, 5, 8, 9 и 23, с оглед броя животни, обработвани на съответния ГИВП;

г) достатъчно големи помещения на разположение на персонала, отговарящ за извършване на ветеринарните проверки, вкл. стаи за преобличане, душеве и тоалетни, осигурени с топла и студена вода;

д) подходящи помещения и съоръжения за вземане и обработка на проби, предназначени за рутинните

анализи, предвидени в нормативната уредба, осигурени с топла и студена вода;

е) обслужване от специализирана лаборатория в системата на НВМС или акредитирана лаборатория извън системата на НВМС, с която генералният директор на НВМС е сключил договор за извършване на специалните изследвания на пробите, взети на пункта по разпореждане на официалния ветеринарен лекар (ОВЛ);

ж) помещения, намиращи се в непосредствена близост, предназначени за подслон, почивка, хранене, поене, лечение и (ако е необходимо) клане на животните, за да им бъдат спестени излишни страдания;

з) места за извършване на проверки, позволяващи прехвърлянето на животни от едно превозно средство в друго при транспортирането им, разтоварването им, храненето им, поенето им, подслоняването им, извършването на ветеринарномедицинско обслужване и при необходимост клане на място, за да се предотврати ненужно страдание на животните;

и) оборудване, позволяващо бърз обмен на информация в интегрираната компютризирана ветеринарна система с другите гранични инспекционни пунктове, НВМС и централните компетентни ветеринарни органи на държавите членки, посочени в Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз (ДВ, бр. 30 от 2006 г.);

й) съоръжения и помещения за почистване и дезинфекция;

к) съоръжение (инсинератор) за унищожаване на малки количества суровини и храни от животински произход, носещи епизоотичен риск, съгласно чл. 206 от Закона за ветеринарномедицинската дейност;

л) указателни табла и контейнери за отпадъци;

4. са поставени под ръководството на ОВЛ, отговорен за проверките и подпомаган от специализиран персонал.

(2) Официалният ветеринарен лекар по ал. 1, т. 4 осигурява извършването на актуализация на базите данни в частта, касаеща неговата дейност в интегрираната компютризирана ветеринарна система.

(3) След одобряване с Решение на ЕК списъкът на одобрените ГИВП се обнародва в "Държавен вестник" съгласно чл. 185, ал. 3 ЗВМД след заповед на министъра на земеделието и храните.

(4) Националната ветеринарномедицинска служба изпраща на ЕК списък с ГИВП, които отговарят за извършването на ветеринарните проверки на животни, и информация, която съдържа:

1. вида на ГИВП - пристанище, летище, пътен контролен пункт или жп пункт;

2. вида на животните, които могат да бъдат проверявани предвид наличното оборудване и ветеринарен персонал, като се посочват видът животни, които не могат да бъдат прегледани на тези гранични пунктове, и периодът на действие на специално одобрените гранични пунктове - за регистрираните еднокопитни животни;

3. броя на официалните ветеринарни лекари и броя на помощния персонал или помощниците, които притежават специална квалификация, като се посочва, че през работното време на ГИВП има задължително поне един ОВЛ;

4. описание на оборудването и на помещенията, предвидени за извършване на проверка на документацията, физическа проверка, вземане на проби, лабораторни изследвания, тестове и вземане на проби по преценка на ОВЛ;

5. капацитета на помещенията, в които се настаняват животните до получаване на резултатите от лабораторните изследвания;

6. вид и естество на оборудването, позволяващо бърз обмен на информация с другите ГИВП;

7. обема на търговията - видове и брой животни, преминаващи през ГИВП.

(5) Граничните инспекционни ветеринарни пунктове подлежат на инспекциите, предвидени в чл. 19. Раздел II

Ветеринарни проверки

Чл. 2. (1) При внасяне на животни от трети страни се спазват следните изисквания:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) вносителите уведомяват един работен ден предварително ветеринарните служители на ГИВП, където животните следва да бъдат представени, като посочват броя, вида на животните и очакваната дата и час на пристигането им; животните се отвеждат под официален контрол на съответния одобрен ГИВП, или когато е необходимо - в карантинен център по чл. 10, ал. 1, т. 2;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) животните не могат да напускат ГИВП или карантинен център, освен, ако без да се нарушават специални решения на ЕК се представят:

а) сертификат по чл. 6, ал. 1, т. 2 или чл. 8, ал. 2, т. 1 или т. 3, който доказва, че ветеринарните проверки на съответните животни са извършени съгласно изискванията по тази наредба и резултатите от тези проверки са удовлетворили тези изисквания;

б) доказателства, че разходите за ветеринарните проверки са заплатени и при необходимост е внесен съответният депозит, който покрива всички разходи при последващите действия с пратката животни;

3. митническите органи не разрешават освобождаването за свободно движение на животните, без да е представено доказателство, че изискванията по т. 2 са спазени.

(2) Генералният директор на НВМС утвърждава инструкция за прилагането на ал. 1, като се спазват всички правила, приети от ЕК, за което в 14-дневен срок се уведомява ЕК.

Чл. 3. (1) На всяка пратка животни, внасяна от трети страни, официалният ветеринарен лекар на ГИВП извършва проверка на документацията и проверка за идентичност независимо от митническото направление на животните.

(2) Проверките по ал. 1 се извършват с цел да се установи:

1. произходът на животните;

2. тяхното последващо местоназначение, особено в случаите на транзит на животни, за търговията с които няма утвърдени нормативни изисквания за Общността или които са предмет на специфични изисквания, определени с решение на Общността по отношение на държавата членка, за която са предназначени;

3. дали данните, които се съдържат в сертификатите или документите, предоставят гаранциите, които се изискват от Общността, или в случай на животни, за търговията с които няма утвърдени нормативни изисквания за Общността, гаранциите, които се изискват съгласно приложимите национални правила;

4. (нова - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) дали пратката не е била отказана чрез интегрираната компютризирана ветеринарна система.

Чл. 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) В случай, когато не са налице изключенията по чл. 8, официалният ветеринарен лекар на ГИВП, след справка с данните в интегрираната компютризирана ветеринарна система, извършва физическа проверка на животните, която включва:

1. клиничен преглед на животните с цел да се установи, че те съответстват на информацията, съдържаща се в придружаващия ги ветеринарен сертификат или документ, и че те са клинично здрави;

2. евентуално извършване на лабораторни изследвания, в случай че се прецени, че е нужно да бъдат извършени такива, или ако са предвидени в нормативните актове на Общността;

3. вземане на официални проби за изследване за наличие на остатъчни вещества;

4. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) проверка за съответствие с изискванията, определени в Регламент № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97, обнародван в ОВ, бр. L 3 от 2005 г.

(2) При спазване на определени условия и правила, приети от ЕК по отношение на извършване на индивидуален клиничен преглед на определени видове животни, може да се предвиди изключение от ал. 1, т. 1.

(3) Официалният ветеринарен лекар за целите на последващия контрол и спазването на допълнителните изисквания на обекта по местоназначение предава на компетентните органи на съответната държава членка, за която са предназначени животните, съответната информация чрез интегрираната компютризирана ветеринарна система.

(4) При извършването на действията по ал. 1 и 2, официалният ветеринарен лекар може да се подпомага от специализиран персонал, специално обучен и работещ под негово ръководство.

(5) Проверката за идентичност и физическата проверка на животни, които влизат през пристанище или летище, могат да бъдат извършени на пристанището или летището по местоназначение на животните при спазване на следните условия:

1. да има одобрен за целта ГИВП;

2. животните продължават пътуването си в зависимост от конкретния случай по вода или въздух, но със същия кораб или самолет.

(6) В случаите по ал. 5 ОВЛ, извършил проверката на документацията, предава информация пряко или чрез директора на съответната Регионална ветеринарномедицинска служба (РВМС) на съответния ОВЛ на ГИВП на държавата членка, за която са предназначени животните, за тяхното преминаване, като използва интегрираната компютризирана ветеринарна система, в която се посочва дали:

- животните са предназначени за държава членка или за регион със специфични изисквания;

- са взети проби от животните, но резултатите все още не са били известни към момента на напускане на превозното средство на ГИВП.

(7) Всички разходи по прилагане на този член са за сметка на изпращача, на получателя или на техен представител съгласно Тарифата за таксите, които се събират от РВМС по ЗВД, без да се дължи обезщетение от държавата членка.

(8) Националната ветеринарномедицинска служба спазва всички подробни правила, приети от ЕК, за прилагане на този член.

Раздел III

Изисквания при внасяне на животни

Чл. 5. (1) Не се допуска внасянето на животни от трети страни, когато при ветеринарните проверки се установи, че:

1. животните от животински видове, по отношение на които правилата за внасяне са хармонизирани на ниво Общност, пристигат от територия на трета страна или част от територията на трета страна, която не е включена в списъка, одобрен от ЕК и публикуван в Официалния вестник на Общността за въпросните

животински видове, или вносът от която е забранен вследствие от съответно решение на Общността;

2. животните, различни от посочените в т. 1, не отговарят на приложимите национални изисквания, съответстващи на различните случаи, посочени в тази наредба;

3. животните са болни или има съмнение, че са болни от заразна болест или болест, представляваща риск за здравето на хора или животни, или при наличие на каквато и да е друга причина, предвидена в нормативните актове на Общността;

4. изнасящата трета страна не е спазила изискванията, предвидени в нормативните актове на Общността;

5. животните не са в състояние да продължат пътуването си;

6. ветеринарният сертификат или документ, придружаващ животните, не отговаря на условията за прилагането на нормативните изисквания на Общността или ако правилата не са били хармонизирани - на съответните национални изисквания, съответстващи на различните случаи, посочени в наредба.

(2) При прилагането на ал. 1 се спазват подробните правила, приети от ЕК.

Чл. 6. (1) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Когато животните от видовете, за които правилата за внасяне са хармонизирани на ниво Общност, не са предназначени за пускане на пазара на територията на държавата членка, извършила проверките по чл. 3 и 4 и без да се засягат специфичните изисквания, приложими за регистрираните еднокопитни, придружени с идентификационен документ, ОВЛ от ГИВП:

1. издава на заинтересованото лице копие или ако пратката с животни е разделена - няколко копия на оригиналните сертификати на животните, като всяко едно е надлежно заверено с подпис и печат; копията са валидни 10 дни;

2. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) издава сертификат по образец, одобрен от ЕК, удостоверяващ, че проверките по чл. 3 и чл. 4, ал. 1, т. 1, 2 и 4 и ал. 2 са извършени съгласно изискванията на официалния ветеринарен лекар и в който се посочват видът на взетите проби и резултатите от лабораторните изследвания или сроковете, в които се очакват тези резултати;

3. запазва оригинала на сертификата или на сертификатите, които придружават животните.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба спазва всички правила, приети от ЕК за прилагането на ал. 1.

Чл. 7. След допускане внасянето на животните по чл. 6, ал. 1 през ГИВП търговията с тях се извършва само ако са спазени изискванията на Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз (ДВ, бр. 30 от 2006 г.).

Раздел IV

Общи изисквания за извършване на ветеринарни проверки при внасяне на животински видове, за които няма специални правила

Чл. 8. (1) Ветеринарните проверки при внасяне на животни от видовете, за които не се прилагат актовете, посочени в приложение № 1 към Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз, се извършват при спазване на следните изисквания:

1. когато животните са представени директно на ГИВП на държава членка, за която са предназначени за внасяне, те се подлагат в този пункт на всички проверки, предвидени в чл. 3 и 4;

2. когато животните са представени на ГИВП, намиращ се на територията на друга държава членка, ако същата е дала предварителното си съгласие:

а) или се извършват всички проверки, посочени в чл. 3 и 4 за сметка на държавата членка на местоназначение, с цел да се гарантира спазване на изискванията за здравеопазване на животните;

б) или в случай на споразумение между централните компетентни органи на двете държави членки или държавата членка на транзит се извършват само проверките, предвидени в чл. 3, ал. 1 и 2, а тези по чл. 4 се извършват в държавата членка по местоназначение.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2, буква "б" животните могат да напускат ГИВП, където са извършени проверки на документацията и проверки за идентичност само в запечатани превозни средства и след като ОВЛ:

1. е отбелязал върху копието или в случаите на разделяне на пратката върху копията на оригиналните документи, че животните са преминали и е била извършена проверката;

2. е уведомил посредством интегрираната компютризирана ветеринарна система ветеринарните власти на страната, за която са предназначени животните, или при необходимост - на съответната държава на транзит, за преминаването на животните;

3. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) извън случаите по чл. 2, ал. 1, т. 2 е потвърдил одобрение на представените животни пред компетентните митнически органи на ГИВП.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) В случай че животните са предназначени за клане, се извършват само проверките по ал. 1, т. 2, буква "а".

(4) Националната ветеринарномедицинска служба информира ЕК и представителите на другите държави членки, които заседават в Постоянния ветеринарен комитет, за случаите, при които е приложена разпоредбата по ал. 1, т. 2, буква "б".

Чл. 9. (1) В случай че няма специфични решения, приети съобразно правилата на Общността, животни, търговията с които е хармонизирана на ниво Общност, но идват от трета страна, за която няма установени единни здравни изисквания, се внасят при следните условия:

1. да са пребивавали в третата страна, от която се изнасят, най-малко:

а) (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) шест месеца за говеда и свине, предназначени за разплод и производство, и за овце и кози, предназначени за отглеждане, разплод и угодяване;

б) три месеца за животни, предназначени за клане;

в) от датата на раждането си, ако са на възраст, по-малко от посочената в букви "а" и "б";

2. да са преминали през всички проверки по чл. 3 и 4.

(2) Животните по ал. 1 не могат да напускат мястото на проверка или карантинния център, освен ако при проверките се установи, че:

1. без да се нарушават специални изисквания, приложими за трети страни относно екзотичните болести, отговарят на здравните изисквания, посочени в Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз, и Наредба № 55 от 2006 г. за здравните изисквания към някои копитни животни при внасяне или транзитно преминаване през територията на Европейския съюз (ДВ, бр. 46 от 2006 г.), или

2. по отношение на една или повече специфични болести са изпълнени условията за еквивалентност, признати в съответствие с правилата, приети от ЕК.

(3) Когато животните по ал. 1 са предназначени за държава членка, която се ползва от допълнителни

гаранции, те трябва да отговарят на съответните изисквания, определени по отношение на търговията в рамките на Общността.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) След преминаването през ГИВП животните по ал. 1 се транспортират до кланицата по местоназначение, ако са предназначени за клане, а в случай, че са предназначени за разплод или доотглеждане или са животни от обекти за аквакултури - до животновъдния обект по местоназначение.

(5) Ако при проверките по ал. 1 - 3 и по чл. 8 се установи, че животното или пратката животни не отговаря на изискванията, животното или пратката животни не могат да напуснат ГИВП или карантинния център, като в този случай се прилага чл. 12.

(6) В случай че животните по чл. 8 не са предназначени за предлагане на пазара на територията на държавата членка, извършила проверката, се прилагат разпоредбите по чл. 6.

(7) В мястото на местоназначение животните за разплод и за доотглеждане остават под официален ветеринарен контрол. След период на наблюдение, определен от ЕК, животните могат да бъдат предмет на търговия в рамките на Общността при спазване на изискванията на Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз.

(8) Относно животните, предназначени за клане, в кланицата по местоназначение се спазват изискванията за хуманно отношение към животните, както и ветеринарно-санитарните изисквания.

(9) Националната ветеринарномедицинска служба спазва всички правила, приети по преценка на ЕК относно прилагането на този член, както и относно прилагането на чл. 8.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) В случаите, за които нормативна уредба на Общността предвижда поставяне под карантина или изолация на живи животни, карантината или изолацията се извършва:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) по отношение на болести, с изключение на шап, бяс или Нюкаслска болест, в карантинен център, разположен в трета държава по произход, при условие че е одобрен и редовно се инспектира от ветеринарни експерти на ЕК;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) в карантинен център, разположен на територията на Общността, при следните условия:

а) спазени са изискванията на чл. 1а, ал. 1, т. 3, букви "б", "г", "д", "ж", "и" и "й";

б) поставен е под постоянен контрол на ОВЛ, който носи отговорност за него;

в) разположен е на място, отдалечено от местата за отглеждане на животни или от други места, където се намират животни, за които съществува риск от пренасяне на заразни заболявания;

г) разполага с ефективна система за контрол, с която се гарантира сигурност при надзора на животните;

3. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) в животновъдния обект по местоназначение.

(2) В случаите, когато няма хармонизирана нормативна уредба на Общността, карантина или изолация се извършва по отношение на болести съобразно вида на животните, посочени в заповед на министъра на земеделието и горите при спазване на изискванията по ал. 1, т. 1 - 3.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба спазва особените гаранции, приети от ЕК относно транспортиране между самите карантинни центрове, фермите по произход и по местоназначение и ГИВП, както и в карантинните центрове, посочени в ал. 1, т. 1.

(4) В случай че ОВЛ, отговарящ за ГИВП, нареди поставянето под карантина, карантината се налага в

зависимост от риска, преценен от ОВЛ, в един от следните обекти:

1. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) в карантинния център, разположен на самия ГИВП или в непосредствена близост до него;
2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) в животновъдния обект по местоназначение;
3. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) в карантинен център, разположен в близост до животновъдния обект по местоназначение.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Одобряването и последващото актуализиране на списъка на карантинни центрове по ал. 1, т. 1 се извършва от ЕК, която публикува списъка с тези карантинни центрове, както и всички следващи актуализации на този списък, в Официалния вестник на Европейския съюз.

(6) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Карантинните центрове, посочени в ал. 1, т. 2 и в ал. 4, т. 1, които отговарят на условията, посочени в ал. 1, т. 2, се регистрират от НВМС, като за всеки център се дава регистрационен номер. НВМС съставя и актуализира списъка на регистрираните карантинни центрове и регистрационните им номера, като го изпраща на останалите държави членки и го публикува на интернет страницата си за информиране на обществеността.

(7) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Карантинните центрове, посочени в ал. 6, подлежат на инспекциите, предвидени в чл. 19.

(8) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Алинея 1, т. 2 и ал. 3 и 4 не се прилагат за карантинни центрове, които са единствено предназначени за животните, посочени в чл. 8, ал. 1.

(9) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) За разходите, направени съгласно този член, изпращачът, получателят или техен представител заплаща такса съгласно Тарифата за таксите, които се събират от НВМС по ЗВД, като не се дължи обезщетение от държава членка.

Чл. 11. (1) Без да се нарушават разпоредбите по тази наредба, при наличие на съмнение за неспазване на ветеринарното законодателство или относно идентичността на животното, ОВЛ извършва всички ветеринарни проверки, които счете за необходими.

(2) За неспазване на изискванията по тази наредба и особено когато се установи, че сертификатите или другите документи не отговарят на действителното състояние на животните, че идентификационната маркировка не отговаря на нормативните изисквания, че животните не са представени на ГИВП или че не са изпратени на първоначално предвиденото местоназначение, виновните лица се наказват съгласно административно-наказателните разпоредби по ЗВД.

Чл. 12. (1) Когато при проверките по тази наредба се установи, че животно не отговаря на изискванията на нормативната уредба на Общността или на националните изисквания, когато в Общността няма хармонизирани такива, или в случай на допусната друга нередност, ОВЛ след консултации с вносителя или с негов представител по отношение на цялата пратка решава въпросите относно:

1. подслона, храната и предоставянето на вода на животните и в случай на необходимост полагане на други грижи;
2. в зависимост от случая поставянето им под карантина или изолиране на пратката;
3. препращането на пратката в срок, определен от НВМС, извън териториите на ЕС, когато състоянието на животните или изискванията за хуманно отношение към тях позволяват това.

(2) В случая по ал. 1, т. 3 ОВЛ на ГИВП:

1. уведомява другите ГИВП съгласно ал. 4, че пратката не е била приета, като посочва причините за това;

2. анулира сертификата или ветеринарния документ, съпровождащ неприетата пратка, по правила, одобрени от ЕК;

3. (отм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.).

(3) В случаите, когато препращането на пратката е невъзможно, особено поради съображения, свързани с хуманното отношение към животните, ОВЛ:

1. след предварителното съгласие на НВМС и след предкланичен преглед разрешава клането на животните за консумация на месото им от хора при спазване на правилата в тази област;

2. разпорежда клане на животните с цел, различна от посочената в т. 1, или унищожаване на кланичните трупове, като посочва условията за контрол на употребата на получените продукти. Разпореждането се връчва на вносителя или на негов представител.

(4) Националната ветеринарномедицинска служба информира ЕК за всички случаи, при които се прилагат действията, по реда на ал. 3.

(5) За изпълнение на мерките по ал. 1 - 4, включително и тези за унищожаване на пратката или използване на месото за други цели, вносителят или неговият представител заплаща такса съгласно Тарифата за таксите, която се събира от НВМС по ЗВД, която покрива направените разходи.

(6) Приходите от реализацията на продуктите по ал. 3 се предоставят на собственика на животните или на негов представител след приспадане на направените разходи.

(7) Националната ветеринарномедицинска служба спазва всички правила, одобрени от ЕК, по прилагането на този член.

(8) Уведомяването на компетентните органи на държавите членки, на ГИВП и на ЕК се осъществява чрез интегрираната компютризирана ветеринарна система между ветеринарните органи.

(9) Националната ветеринарномедицинска служба съобщава всяка информация, с която разполага, отнасяща се до взаимното сътрудничество между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и ЕК с цел осигуряване на правилното прилагане на ветеринарното законодателство.

Чл. 13. Националната ветеринарномедицинска служба представя в ЕК план, с който се установяват процедурите за извършване на проверки при внасяне на животни от трети страни в някои части от териториите на Общността, в които има природни ограничения, специфични за тези територии, включително тяхната отдалеченост от основната част на съответната територия на Общността. Тези планове съдържат мерки за предотвратяване на възможността животни, предназначени за тези територии, или получени от тях продукти да бъдат изпратени в други части от територията на Общността.

Чл. 14. (1) С оглед извършване на проверките, посочени в Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз, внесените животни се идентифицират и регистрират на мястото, за което са предназначени, по реда на Наредба № 61 от 2006 г. за условията и реда за идентификация на животните, регистрация на животновъдните обекти и достъпа до базата данни за идентифицираните животни и регистрираните обекти (ДВ, бр. 47 от 2006 г.), а когато са поставени под карантина - след изтичане на карантинния период.

(2) Не подлежат на идентификация и регистрация животните, предназначени за клане, и регистрираните еднокопитни.

(3) Идентификацията на животните и маркирането на животните за клане се извършват съгласно правилата, одобрени от ЕК.

Чл. 15. (1) При внасяне и транзитно преминаване на животни НВМС събира такси в размер, определен в Тарифата за таксите, които се събират от НВМС по ЗВД.

(2) Тарифата по ал. 1 се издава в съответствие с приетите от ЕК правила за нивото на таксите и възможните изключения.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) (1) Честотата на проверките за идентичност и/или на физическите проверки може да бъде намалена, при условие че за това има решение на ЕК, основаващо се на:

1. гаранциите, които третата страна дава за спазването на изискванията на законодателството на Европейския съюз в тази област;

2. здравната ситуация на животните в третата страна и информацията за нея;

3. естеството на мерките за наблюдение и за борба с болестите, които се прилагат в третата страна;

4. структурите и правомощията на ветеринарната служба в третата страна;

5. нормативната уредба, свързана с програмата за контрол на наличието на остатъчни вещества в животните и прясното месо;

6. резултатите от посещенията с цел инспекция от експерти на ЕК;

7. резултатите от проверките, извършвани при внос от третата страна.

(2) Намалената честота на проверките по ал. 1 не засяга проверките за спазване на изискванията за хуманно отношение към животните по време на транспортиране.

Чл. 17. (1) Актовете на компетентните органи по тази наредба подлежат на обжалване от засегнатите лица по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Актовете на компетентния орган по тази наредба заедно с мотивите се съобщават на вносителя или на негов представител.

(3) По искане на вносителя или на негов представител актовете и мотивите по ал. 2 се съобщават писмено, като се разясняват правото на обжалване и редът и сроковете за подаване на жалбата.

Раздел V

Мерки за безопасност

Чл. 18. (1) При поява или разпространение на заразна болест по животните или зооноза в трета страна или по друга причина, представляваща сериозна опасност за здравето на животните или на хората, или по друго съображение, отнасящо се до здравето на животните, особено ако то се основава на констатации на ветеринарни експерти, по решение на ЕК, което тя е взела по собствена инициатива или по предложение на НВМС, се предприема една от следните мерки в зависимост от сериозността на ситуацията:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) забранява се внасянето от цялата територия на засегнатата трета страна или от нейна част, а когато това е приложимо - и от третата страна на транзит;

2. определят се специални условия за животните, идващи от цялата или от част от засегнатата трета страна.

(2) Ако при една от предвидените в наредбата проверки се установи, че пратка животни може да представлява опасност за здравето на животните или на хората, ОВЛ на ГИВП предприема незабавно следните мерки:

1. изземва и унищожават пратката;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) незабавно информира останалите ГИВП и ЕК за констатациите и за произхода на животните в съответствие с чл. 12, ал. 8.

(3) В случая, предвиден в ал. 1, НВМС изпълнява всички взети от ЕК временни защитни мерки по отношение на животните по чл. 23.

(4) В случай, когато НВМС официално е информирала ЕК относно необходимостта от вземането на защитни мерки и ЕК не е приложила разпоредбите по ал. 1 и 3 или не е сезирала Постоянния ветеринарен комитет, по своя инициатива НВМС предприема защитни мерки по ал. 1 по отношение на внасянето на тези животни.

(5) При предприемане на мерките по ал. 4 НВМС информира другите държави членки и ЕК съгласно чл. 12, ал. 9.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Удължаване, изменение или отмяна на мерките по ал. 1 - 4 се налага само след решение на ЕК.

(7) Националната ветеринарномедицинска служба спазва всички правила, приети от ЕК, за прилагането на този член.

(8) Мерките по ал. 1, приети с решение на ЕК, се изпълняват при условия и по ред, посочени в заповед на министъра на земеделието и горите.

Раздел VI

Инспекции

Чл. 19. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Националната ветеринарномедицинска служба оказва пълно съдействие на ветеринарните експерти на ЕК с оглед еднаквото прилагане на изискванията на законодателството при извършването на проверки на одобрените от ЕК ГИВП и карантинни центрове за съответствието им с изискванията, посочени в чл. 1а, ал. 1, т. 3 и чл. 10, ал. 1, т. 2.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба в сътрудничество с ветеринарните експерти на ЕК извършва проверки на място.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба оказва на ветеринарните експерти на ЕК пълно съдействие при изпълнение на задачите им.

(4) Националната ветеринарномедицинска служба изпълнява всички решения, взети от ЕК, във връзка с резултатите от проверките, както и всички правила, одобрени от ЕК, за прилагането на този член.

Чл. 20. (1) Органите на НВМС извършват последващи проверки на пазарите за животни за спазване на изискванията по тази наредба.

(2) Когато при проверките по ал. 1 проверяващият орган установи, че на ГИВП на друга държава членка не се спазват изискванията на Общността за внасяне на животни, той незабавно изисква от съответния компетентен орган на тази държава членка информация за вида и начина на извършените проверки, за взетите решения и за причините за тези решения.

(3) В случай че ОВЛ прецени, че мерките по ал. 2 не са достатъчни, той съвместно с компетентния орган на другата държава членка обсъжда необходимите мерки, чрез които могат да се отстранят нарушенията, а при необходимост се извършва посещение на държавата членка, на чиито ГИВП са допуснати нарушенията.

(4) Когато при проверките по ал. 1 се установи повторно нарушение на ГИВП на същата държава членка, проверяващият орган уведомява за това генералния директор на НВМС, който незабавно информира ЕК и съответните компетентни органи на другите държави членки.

(5) В случаите по ал. 4 генералният директор на НВМС може да поиска от ЕК да изпрати инспекционен екип в държавата членка.

(6) До вземане на решение от ЕК генералният директор на НВМС може да поиска от компетентния орган на държавата членка, където е извършено нарушението, да засили проверките на ГИВП или контрола

върху карантинните центрове.

(7) Генералният директор на НВМС може да разпорежи засилване на проверките на животните, идващи от държавата членка, в която са допуснати нарушенията.

Чл. 21. (1) Когато в държава членка се установи неспазване на изискванията по тази наредба на ГИВП на Република България, съответните ОВЛ са длъжни при поискване да предоставят на компетентния орган на държавата членка, в която се получава пратката, информацията по чл. 20, ал. 2.

(2) При повторни нарушения по ал. 1, в случай, че държавата членка, в която се получава пратката, е сезирала ЕК, нейните решения са задължителни за НВМС.

(3) В случаите по ал. 1 по искане на държавата членка, в която се получава пратката, НВМС извършва допълнителни проверки на съответния ГИВП, където са извършени нарушенията.

Чл. 22. (1) Националната ветеринарномедицинска служба изготвя и представя на ЕК програма за обмен на персонал, предназначен за извършване на ветеринарните проверки на животни, внасяни от трети страни.

(2) Програмите по ал. 1 се координират от ЕК и държавите членки чрез Постоянния ветеринарен комитет.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба взема всички необходими мерки за координацията по ал. 2 на изпълнението на програмите.

(4) Всяка година НВМС представя на Постоянния ветеринарен комитет доклад за изпълнението на програмата по ал. 1.

(5) В резултат на придобития опит може да се предприемат мерки за подобряване и доразвиване на програмите за обмена на персонал.

(6) Националната ветеринарномедицинска служба може да поиска от ЕК финансово подпомагане за ефективното развитие на програмите за обмен.

(7) В случаите по ал. 6 НВМС изпраща в ЕК:

1. програмата за обмен на персонал;
2. информация за необходимите финансови средства за изпълнение на програмата;
3. допълнителна информация - при поискване от ЕК.

(8) Националната ветеринарномедицинска служба спазва всички условия, приети от ЕК за прилагане на ал. 1, 4 и 5.

Раздел VII

Транзитно преминаване на животни

Чл. 23. (1) Транзитното преминаване на животни от трета страна към друга трета страна се допуска, при условие че:

1. транзитът е бил предварително разрешен от ОВЛ на ГИВП на държавата членка, на чиято територия животните ще бъдат представени за извършване на проверките по чл. 3 и 4, и ако е целесъобразно, от компетентния централен орган на държава членка или на държавите членки, през които ще се осъществи транзитното преминаване;

2. съответната заинтересована страна е представила доказателство, че първата трета страна, към която животните пътуват, след транзитното преминаване през териториите на държавите членки, се задължава при никакви обстоятелства да не отказва прием или връща обратно животните, чийто внос или транзит тя е разрешила и се задължава да спазва върху територията на страната правилата на Общността за защита на

животните по време на транспортиране;

3. при извършените проверки по чл. 3 и 4 е установено, че животните отговарят на изискванията по тази наредба или в случай на животни, за които няма специални правила, са предоставени здравни гаранции, признати от ЕК за равностойни на изискванията на Общността.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Официалният ветеринарен лекар на ГИВП съобщава за преминаването на животните на компетентните органи на държавата членка или на държавите членки на транзит, както и на изходния ГИВП, посредством интегрираната компютризирана ветеринарна система;

(3) При транзитно преминаване през територията на Република България се прилага режимът за транзит през Общността (външен транзит) или под друг митнически режим за транзит, предвиден в правилата на Общността, като единствените разрешени действия при транспортиране са тези, извършвани съответно на входния ГИВП или на изходния ГИВП, и операциите, които гарантират хуманното отношение към животните.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Всички разходи, извършени при прилагането на този член, са за сметка на изпращача, на получателя или на техен представител, като не се дължи обезщетение от държава членка.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.)

§ 1. (1) За целите на тази наредба се използват и прилагат дефинициите, посочени в допълнителните разпоредби на Наредба № 34 от 2006 г. за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях при обмен между Република България и държавите - членки на ЕС, въвеждаща Директива 90/425 ЕЕС.

(2) Извън дефинициите по ал. 1 по смисъла на тази наредба:

1. "проверка на документацията" означава проверка на ветеринарните сертификати или документи, придружаващи животно;

2. "проверка за идентичност" означава проверка чрез визуална инспекция на съответствието между документите или сертификатите и животните, а също и на наличието и съответствието на маркировките, които трябва да са поставени върху животните;

3. "физическа проверка" означава проверка на самото животно, вземане на проби и лабораторно изследване, а при необходимост - и допълнителни проверки в случаите на карантина;

4. "вносител" означава всяко физическо или юридическо лице, което представя животните за внасяне на територията на Общността;

5. "внасяне" означава въвеждане през одобрен ГИВП на обекти, подлежащи на ветеринарномедицински контрол, предназначени за свободно движение на територията на Европейската общност;

6. "пратка" означава количество животни от един и същи вид, които са включени в един и същ ветеринарен сертификат или документ, превозвани с едно и също транспортно средство, което идва от една и съща трета страна или от същата част от тази трета страна;

7. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) "граничен инспекционен ветеринарен пункт" означава всеки инспекционен пункт, разположен в непосредствена близост до външна граница на територията на страната, обозначен и одобрен съгласно изискванията по чл. 1а;

8. "регион със специфични изисквания" е район от държава членка, за който с решение на ЕК са утвърдени специфични изисквания за внасяне на животни, различни от изискванията по тази наредба;

9. "приложими национални изисквания" са изисквания, посочени в акт, издаден от компетентен орган на Република България, а в случаите, когато няма такива, посочени в акт на ЕС;

10. "пускане на пазара" е предлагане на пазара на държава членка на обекти, подлежащи на ветеринарен контрол;

11. "хармонизирана нормативна уредба" са единни изисквания, задължителни за всички държави членки, приети с нормативен акт на ЕС;

12. "карантина" е временно настаняване на животни в карантинен център, одобрен от ЕК, с цел проверка на здравословното им състояние, включително и изследвания до получаване на окончателните лабораторни резултати;

13. "изолация" е временно настаняване на животни, за които е установено, че са болни, в отделно помещение, изключващо контакта с други животни;

14. "остатъчни вещества" са остатъчни количества от ветеринарномедицински продукти и замърсители от околната среда;

15. "изнасяща трета страна" е трета страна, от която са изнесени животните.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) Тази наредба въвежда изискванията на чл. 13 от Директива 2008/73/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. за опростяване на процедурите по вписване и публикуване на информация във ветеринарната и зоотехническата област и за изменение на директиви 64/432/ЕИО, 77/504/ЕИО, 88/407/ЕИО, 88/661/ЕИО, 89/361/ЕИО, 89/556/ЕИО, 90/426/ЕИО, 90/427/ЕИО, 90/428/ЕИО, 90/429/ЕИО, 90/539/ЕИО, 91/68/ЕИО, 91/496/ЕИО, 92/35/ЕИО, 92/65/ЕИО, 92/66/ЕИО, 92/119/ЕИО, 94/28/ЕО, 2000/75/ЕО, Решение 2000/258/ЕО и директиви 2001/89/ЕО, 2002/60/ЕО и 2005/94/ЕО, обнародвана в ОВ, бр. L219 от 2008 г., и изискванията на Директива на Съвета 91/496 от 15 юли 1991 г. относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО, обнародвана в ОВ, бр. L 268 от 1991 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 188, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ДВ, бр. 87 от 2005 г.).

§ 3. Наредбата влиза в сила от датата на обнародването ѝ и отменя Наредба № 29 от 2000 г. за общите изисквания за ветеринарните проверки при внос и транзит на животни (ДВ, бр. 99 от 2000 г.) и Наредба № 13 от 2006 г. за условията и реда за провеждане на граничен ветеринарномедицински контрол при внасяне, изнасяне и транзитно преминаване на животни (ДВ, бр. 17 от 2006 г.).

§ 4. Изпълнението на наредбата се възлага на генералния директор на НВМС.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Наредбата за изменение и допълнение на

Наредба № 5 от 2007 г. за организацията на граничния ветеринарномедицински контрол при внасяне и транзитно преминаване на животни от трети страни

(ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.)

§ 16. Навсякъде в текста на наредбата думите "системата за обмен на информацията" се заменят с "интегрираната компютризирана ветеринарна система".

.....